

Brev från broder Jonas Sundelin till Alfred Sundelin 11 januari 1868

Comministern

Högädle Herr P.A.N. Sundelin

Örnsköldsvik

Grundsunda

Sollefteå Bruk den 11 Januari 1868

Min käre broder Alfred

Tack för i fjol. Efter som jag har haft så mycket att göra, på det nya året, att jag har ej fått tid att skriva till Bror. Och önska Bror ett godt år. Så tillönskande Do ett godt slut på det förra året, samt allt godt på det här nya, både i andligt och lekamligt hänseende. Ja måtte vi vara tillsammans i bön med Herren, att Han hjälper oss, att såsom barn vandra här på färden. Och är vaken, så att Brudgummen, må ej komma för hastigt uppå att vi ej befinnes utan olja i våra lampor.

Julhelgen var jag på Graninge, med mina vänner, ack så roligt det var. Sedan var det vist bedröfvelse och då får jag säga hvad, som står i Skriften: Herre, när bedröfvelse på färde är, så söker man Dig, o Gud, och när Du tuktar dem så ropar de med ängslan. Det är mången gång mörkt för mig för jag bekänner att jag är trög både i bön till Gud och att se sina stora synder, som man dagligen gör, men lofvat vare Gud, Han lägger en börda uppå men hjälper oss att bära den, för Han säger ju i sitt ord. War vid godt mod, min son, dina synder förlåtas dig.

Nu står det marknad här, få se om Morbror Sammel kommer hit. Augusta har varit klen nu en tid, men är troligen på bättringen. Ja slut för denna gång. Skrif snart om tid är, till tillgifne bror

Jonas Sundelin

P.S. ej ett enda brev har jag ännu fått på det här nya året Dme

Brev från broder Jonas till Alfred Sundelin 4 april 1868

Sollefteå Bruk den 4 April 1868

Min käre Broder!

Ditt vänliga bref tackar jag mycket för. Och beder jag vänligen om ursäkt att det har dröjd så länge med att besvara detsamma! Men min tid har icke tillåtit. I går afton hvar Hilda Gavelius här i Sollefteå, samt helsade ifrån Bror, som jag hjertligen tackar för! Men sorgligt höra att det är så sjukligt i Grundsunda ock Bror, som måste troligtvis besöka alla sjuka. Måtte Herren Jesum bevara och skydda Bror från alla faror, som möter oss alla här i världen!

Äfven kan jag berätta att Mannes; lilla son Ernst Imanuel har skilldes ifrån oss. Och godt hem till sin rätta Fader ja lycklig är detta lilla barn visst. Måtte vi äfven finna samma väg när vi engång skall lämna detta jordelif!

Jag vet icke ännu om jag få resa upp till Graninge öfver Påskhelgen! Hvad tid på sommarn kommer Bror att resa till Hernösand? Kanske vi få träffas der, för jag har bestämt mig att resa till Hernösand i början på sommarn.

Lef väl! Skrif snart till, tillgifne
brodern Jonas Sundelin

Brev från broder Jonas Oskar till Alfred Sundelin 17 juni 1868

Comministern

H. Herr P.A.N. Sundelin

Örnsköldsvik

Grundsunda

Sollefteå Bruk d 17/6 1868

Älskade Broder!

Sen jag sist skref, har jag varit till Hernösand mycket mycket roligt var det att få träffa syskorna, som jag har i Hsand men roligt var det också att få träffa Carl, som nu är Magister. Han reste hem samt Elis & Ernst földe också med hem. Sorgligt var det att få höra att Farbror Ferdinand är död, men vi få hoppa att Herren fann honom mogen, så att han har fått gått hem till Himlen. Ja måtte vi som ännu lefva här i nådatiden tänka att vi skall också dö och fara hädan! Ja gifvi Gud att vi voro redo när Han kommer, så att Herren ej måste säga jag känner Eder icke går bort ifrån mig! Af Hilda Gavelius hörde jag att brölloppet skulle bli den 28 Julii då får jag hoppas att vi o flera andra Bröder få träffas på Graninge. Roligt wore det om Herman kunde komma hem innan dess! Nu har jag mycket att göra så att Bror måste ursäkta att jag slarfvar, samt måste nu tvärt sluta. Herren ware med Bror och beskydde Bror det önskar

tillgifne Broder

Oskar Sundelin

P.S. Skrif snart!

Brev från broder Jonas till Alfred Sundelin 2 september 1868

H Herr Comministern Alfred Sundelin

Örnsköldsvik

Grundsunda

Sollefteå Bruk den 2 September 1868

Min käre Broder Alfred!

Jag får härmed sända några rader, för att låta veta att jag eger god helsa. Men huru mår Ni i Grundsunda? Huru trivas Augusta, huru har skörden blifvit? Här har wi fått utmärkt god skörd. Från Graninge kan jag helsa, god helsa har Dem alla. Wännen Boström har varit ner till Hernösand, kom tillbaka i förra veckan med den sorgliga tidning att lilla Esther är mycket hårdt sjuk, få se om Gud finner för godt att taga henne hädan till hennes lilla bror Ernst. Sedan dess har jag hvarken erhållit något bref, heller helsningar, så att ännu får wi lefva i okunnighet om hon lefver heller dö. Wet bror om Robert har kommit till Upsala ännu? Och hvar Carl håller hus, inge bref har jag fått på hela sommarn. Jag tror sedan han blef Magister bryr han sig lite om bror Jonas.

Hemifrån väntar jag bref, få höra huru skörden har blifvit deruppe, måtte Gud finna nyttigt att de arma fjellbona, få föda för sina kroppar. Men kanske ännu få wi frukta att under dessa hårda år, som Herren har slagit oss, få Han äfven klaga att största hopen will ej komma till Honom för att få föda och hjälp för sin arma själ, som är odödlig. Gifve Gud att hvar och en i sin stad börja söka den kosteliga perland! Helsa hjertligt skrif snart, till en ringa tillgifna bror!

Jonas Sundelin

Brev från broder Jonas till Alfred Sundelin 12 februari 1870

Sollefteå Bruk den 12 Febr. 1870

Min käre broder Alfred!

Jag tänkte att Augusta skulle komma hit upp och hälsa på, men fick höra af Farbror Janne att Brors häst har blifvit sjuk, så att resan måste uppskjutas tills vidare. Och nu kan det vara osäkert om jag är kvar här på Sollefteå då hon kommer, utan möjligen flyttat ner till Wäja på min nya plats, som skall tillträdas i slutet af denna Månad. Det är ju underligt huru Gud styrer, med oss arma varelser och allt till de bästa om wi blott kunde öfverlemna saken åt Honom, som kan gifva oss allt hvad han finner vara bäst och nyttigast!

Efter mig har kommit en Obbarius, som skall blifva min efterträdare en man som har varit och gått genom en Smideskurs han är 22 år gammal och var nu hemma utan plats, det skall verkligen bli roligt att höra huru han kommer att finna sig att skjöta de göromål, som jag har förestått.

Från hemmet har jag ändtligen haft bref, jag säger ändtligen för det var det första på detta år. Och Mamma skrifver och undrar öfver att Dem aldrig får något bref från Alfred utan Dem väntar hvarje fredag men förgäfves, huru förhåller det sig med den saken?

Kommer Alfred att fara upp till Liden i vinter, hvad jag har hört är att många af Lidens församlings bor skulle önska att Bror gjorde sig en resa upp för att höra och fundera hvar den nya Prestgården skall byggas, om Bror kunde slippa ifrån sin tjenstgöring i Grundsunda, så nog vore det bra dels för Alfred sjelf och dels för församlingsborna, som vill göra allt gott för sin blifvande Pastor.

Då jag tänker på Liden, så kommer jag ihåg att jag kommer om wi lefver att någon gång fara dit upp och tumma timmer under vintrarnas lopp, så att jag kan få nöjet att se och höra huru ni komma att hafva det i Liden.

Från Bror Carls bröllop har jag ännu ej hört någonting huru det har tillgått på hans stor artade bröllop.

Robert vet jag ej hvar han håller sig för närvarande d.v.s. af M. Blix, som kom hem från Upsala efter jul, har hört att Robert ej skulle komma att vistas der utan vara på sin kondition men då jag ej vet hvar han har sin kondition så kan jag ej heller skrifva till honom.

Helsa hjertligt till Augusta. Lef väl och bed ofta för Brors tillgifne bror Jonas.

P.S. Något bref torde jag ej våga bedja om, utan jag får lefva på hoppet, som kattän på skåpet. Dme

Brev från broder Jonas till P.A.N. Sundelin 14 mars 1871

Högädle Herr Kyrkoherden Alfred Sundelin

Liden

Sollefteå

Wäja den 14 Mars 1871

Min käre broder Alfred!

Hjertligt tack för sednaste sammanvaro och för allt godt, som mig vederfors under den tid jag var hos Eder i Liden!

Innan jag skrifver mera, vill jag härmed först och främst bedja om ursäkt öfver mitt långa dröjsmål, som ej har skrifvit och låtit höra utaf mig; och tillika gifva några skäl, hvarföre jag ej har skrifvit. Under min bortavaro från platsen i nära tvenne månader, är det naturligt att göromål voro ihopsparade åt mig, som skulle göras i första rummet. Äfvenså hade min kära Pricipal uppsagt Faktorn, hvilket gjorde att jag måste taga hand om folket, som tyvärr ej åtgår så liten tid, att sköta dem. Och till sist som bror vet, hade jag med mig från Stensele tvenne lass gods, som skulle försäljas af mig; detta har jag nu ändtligen gjort, till mig fulla belåtenhet! Min hälsa har varit och är kraslig i så fall, att mitt bröst är ej i sitt rätta skick, ty isynnerhet vissa tider genom något stillasittande lif kommer det på, att jag känner mig ytters klen; hvarför jag har måst vända mig till Doctor Kempe om hjälp, måtte det blott göra någon verkan de läkemedel, som han har ordinerat! Gifve Gud att jag måtte flitigt och med allvar söka hjälp hos den rätta Läkaren, Han som kan läka mig både till själ och kropp!

Här på Wäja har Gud under denna vinter funnit för godt, att ibland arbets personalen kallat genom döden många härifrån, ja det har i sanning varit för mig åtminstone en god skola, att se huru usla våra kroppshyddor äro, emot den hydda som vår k. frälsare erbjuder oss istället.

Från Manne, Karl och Robert kan jag helsa ifrån, alla lefva dem godt! Den förstnämnda brodern skrifver, att han har genom Pappa fått höra att farbror Ulrik är död, men sorgligt nog att säga är det ingen ännu, som känna till, var det är han har döt; hvad som är troligt, är att han kommit vandrande till någon by och blifvit liggande sjuk någon kort tid, samt sedan slutat sitt jordalif i största armod och elände.

Slut för denna gång helsa Augusta så hjertligt, samt lilla Johannes och gif honom från mig en kyss, hvilket jag hoppas att hans k. Far sänder mig någon istället! Lef väl, skrif någon gång till mig! beder Brors tillgifne bror Jonas

Brev från broder Jonas till P.A.N. Sundelin 29 oktober 1875

Wäja den 29 Okt. 1875

Min käre Broder!

Hjertligt tackar jag för sist erhållna skrifvelse med thy åtföljande bjudning att vara välkommen upp till Liden. Det är mera än snällt utaf Er, att Ni önska se mig deruppe; emedan jag sjelf känner mig så enkel i thy fall, att jag ej kan göra många glada var jag är, utan är sjelf så grufligt beroende af andra, som skall sätta lif i mina, jag vågar nästan säga gamla ben. Haf tack därför, och var förvissad om, min egen enda önskan, är att snart få helsa på i Liden! Detta torde nog icke ske, förrän efter julhelgen, emedan jag då emnar göra en resa till vårt gemensamma föräldrahem. Om Gud låter mig fortfarande vara i åtnjutande af samma goda hälsa, som jag under denna sommar haft. Vägen är visserligen lång, besvärlig o kostsam; men emedan jag genom en sådan resa kan icke allenast bereda mig sjelf, utan fast mera de hemmavarande en så stor glädje dermed. Så hvarför skulle jag icke då göra denna resa? Det är visserligen sannt, att jag möjligen genom en sådan resa kan utsätta mig för mycket, som möjligen jag skulle hafva mehn utaf i en framtid. Detta är jag nöjd att utstå, då jag tycks vara säker på, att det icke är af blott egenvilja, som jag reser, utan att grunden för min resa är af kärlek att åter en gång få återse våra k. föräldrar och gästa i Deras hem. Från Karls, Robert och Ernst är det grufligt länge sedan jag hade några underrättelser ifrån. Det enda är, att när jag för en tid sedan var i Hsand, hörde jag af bröderna der, att de lefde godt, samt att Herman som i söndags reste till Sholm, skulle besöka dem alla. Från Mannes skall jag helsa. De lefde alla bra; ehuru Manne som vanligt var öfverhopad med göromål.

För Johan Dahlberg (bokhållare i Graninge) och Karin Gavelius (kusin till Augusta) kommer det i morgon att lysa för första gången. Brölloppet torde blifva omkring den 16 i nästa månad. Det var mera, än ledsamt att icke vi har att få vänta Eder hit, som skulle hafva varit så roligt. Dahlberg vill nödvändigt hafva Manne, som skall viga dem; men hvad jag tycktes höra af Manne torde det höra till omöjligheterna; thy Höijer skall på en profresa till Luleå, och hinner icke att komma tillbaka. Manne har under den tiden Mantalsskrifningen, hvilket gör att han torde nog icke kunna.

Här hafva vi full vinter, ty vi äro ute på isen, hvarje dag. Nils Dahlberg har rest till Sholm, så att jag sitter riktigt, som en eremit för mig sjelf. Från Zandra & Otto skall jag helsa! Helsa från mig så hjertligt till Augusta o barnenna; och var flitig att bedja för tillgifne broder Jonas

Brev från broder Jonas till P.A.N. Sundelin 20 maj 1876

Kyrkoherden

H. Herr Alfred Sundelin

Näsåker

Liden

Wäja den 20 Maj 1876

Käre Broder!

I största hast några få rader för att afsända k. Jans bref, till Manne, som medför lugnande underrättelser, om vår älskade sisters helso tillstånd. Gudi lof, synes det nu vara på för bättring, måtte det blott fortgå dermed! Hilda Malmberg är också nu på bättringsvägen; ehuru det går mycket långsamt. Gubben o Theodor kommo hem i förrgår friska och raska. Dessa tror jag knapt har tänkt sig, att det var så klen med Hilda, som det i sjelfva verket var, men dem torde nog få finna sig i sitt öde, ehuru det synes smärtsamt för dem. Zandra har varit och är mycket klen. Tant Hilda Gavelius kom hit ned i går, men jag har icke ännu träffat henne, så att jag har hört, hvad hon tycker. Gud hjelpe alla sjuka, som måste lida nöd, samt alla de, som hafva sina anhöriga klena!

Vi hafva nu full sjöfart. Skeppningarna här vid Wäja börjat. Mycket att göra. Ursäkta slafvet och brådskan! Helsa hjertligt till alla! Lef väl och skrif någon gång till Eder tillgifne

broder

Jonas